

BAÁN TIBOR
Újságyűjtő

*menekülnek az elmúlás elől
összegyűrt újságoldalakra
az országos szemétké
ahol az idő temérdek vétke
mind ugyanabba a térbe
aranyhalak és diktátorok
porosodnak összekötözve
várják hogy eljön értük
a nagy feldolgozó
ki osztályozza őket
férfiakat és nőket
helyi hírek hírességeit
sztárokat innen-onnan
hősöket diktátorokat
mocskolódik a korszak
megázik szaga van már*

*szárítgatja a nyár
alapanyag lesz minden
fércmű remekmű álom
ezen az állomáson
minden lap lapozatlan
vezércikk vers színes
már minden színtelen
papírpép lesz végül
ami épült leépül
darált hír molekulányi
marad a régi korból
csak emléke egy kornak
anyaga új papírnak
hogy a munkafolyamat
kezdődhessen előlről*

Kéziratgyűjtő

*Lelkesek.
Gyűjtik a híres emberek
kézirásait. Mindegyik más,
de mindegyiken ott a jel.
Sajátos vonás, betűformálás.
Az aláírás girlandja,
mintha mutatvány utáni
meghajlás – tapsra várva.
Elszabadult ékezetek
a sors szelében, egyazon
irányba dőlve, a kifürkészhetetlen
jövő felé, hol a margó
határsávjában még egyszer,
utoljára fölragyog az ég.
Zászlócsattogású szoknyák.
Szabadság és ketrec.
Haldokló halhatatlanság.*